

Sygnatura akt II S 5/20

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2020r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.A. Witold Franckiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

skargi **B. W.**

na naruszenie - w postępowaniu skargowym II S 5/20 toczącym się przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu – prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki

na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 75) w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 3 tej ustawy

postanowił:

I. **pozostawić bez rozpoznania skargę B. W.;**

II. **zwrócić skarżącej uiszczoną opłatę od skargi.**

UZASADNIENIE

W dniu 16 grudnia 2019r. (data wpływu) B. W. złożyła skargę na przewlekłość postępowania w sprawie zażaleniowej toczącej się przed Sądem Okręgowym w Świdnicy, w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie pisemnego wyroku z dnia 8 maja 2019 r. sygn. akt IV Kz 453/19 oraz w przedmiocie odmowy przyjęcia apelacji od wyroku z dnia 8 maja 2019 r. sygn. akt IV Kz 454/19.

Skarga ta została przez Sąd Apelacyjny rozpoznana postanowieniem z dnia 22 stycznia 2020 r. sygn. akt II S 5/20.

W dniu 10 lutego 2020 r. B. W. złożyła skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt II S 5/20.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zważył co następuje:

Skargę B. W. na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w sprawie II S 5/20, z uwagi na jej niedopuszczalność należało pozostawić bez rozpoznania.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to

konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). W myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wskazuje, że przez tok postępowania w sprawie w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy, należy rozumieć postępowanie co do istoty sprawy. **Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują odrębnej skargi, która sama dotyczy postępowania w przedmiocie skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.** W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego dominował pogląd o niedopuszczalności takiej skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 grudnia 2011 r., (...) 11/11; z 29 listopada 2018 r., I (...) 39/18; z 19 listopada 2019 r., I (...) 176/19; z 11 grudnia 2019 r., I (...) 170/19; z 26 listopada 2019 r., I (...) 164/19). Z tego też względu, w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że w przypadku gdy skarga jest niedopuszczalna z przyczyn innych niż wskazane w art. 14 ustawy, należy tak wniesioną skargę pozostawić bez rozpoznania na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. Na orzeczenie wydane w tym trybie zgodnie z art. 430 § 2 k.p.k. zażalenie przysługuje do innego równorzędnego składu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu. W tej sytuacji skargę B. W. należało pozostawić bez rozpoznania, jako niedopuszczalną z mocy ustawy (pkt I).

Brak możliwości merytorycznego rozpoznania skargi, skutkujący pozostawieniem jej bez rozpoznania, a nie odrzuceniem, nie stoi zdaniem na przeszkodzie zastosowaniu w niniejszej sprawie art. 17 ust. 3 ustawy. Te same względy, czyli brak możliwości merytorycznego rozpoznania skargi, które uzasadniają brak obciążania ciężarami fiskalnymi skarżącego w razie odrzucenia skargi, przemawiają za tym, aby również w przypadku pozostawienia skargi bez rozpoznania ze względu na jej niedopuszczalność z mocy ustawy, sąd zwracał z urzędu wniesioną opłatę od skargi (postanowienie SN z 5.05.2020 r., (...) 2/10). Zgodnie z art. 17 ust. 3. ustawy sąd z urzędu zwraca uiszczoną od niej opłatę, o czym Sąd Apelacyjny orzekł w pkt II postanowienia

Z tych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w postanowieniu.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 430 § 2 k.p.k. na postanowienie w przedmiocie pozostawienia środka odwoławczego bez rozpoznania przysługuje - w ciągu 7 dni od daty doręczenia postanowienia - zażalenie do innego równorzędnego składu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu.